

OP STAP

De wandeling gaat van start aan het toeristisch kantoor op de Markt.

Broeders Xaverianen

1

Waar nu een appartementscomplex staat (Residentie de Frères) stond vroeger de school van de broeders Xaverianen. Het schoolgebouw moest in 2005 plaatsmaken. De eerste broeders Xaverianen uit Brugge kwamen in 1873 te Houthulst aan om er de jongensschool te bemannen. Ruim een eeuw lang verzorgden de broeders het onderwijs voor jongens in Houthulst. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het gebouw volledig vernield en in de jaren '20 heropgebouwd. Op de markt werd een kunstwerk geplaatst ter herinnering aan de broeders. De broeders maakten zich ook populair door hun inzet voor de plaatselijke voetbalploeg. De verdienste van deze broeders, niet enkel in Houthulst, maar ook buiten de gemeentegrenzen, was enorm.

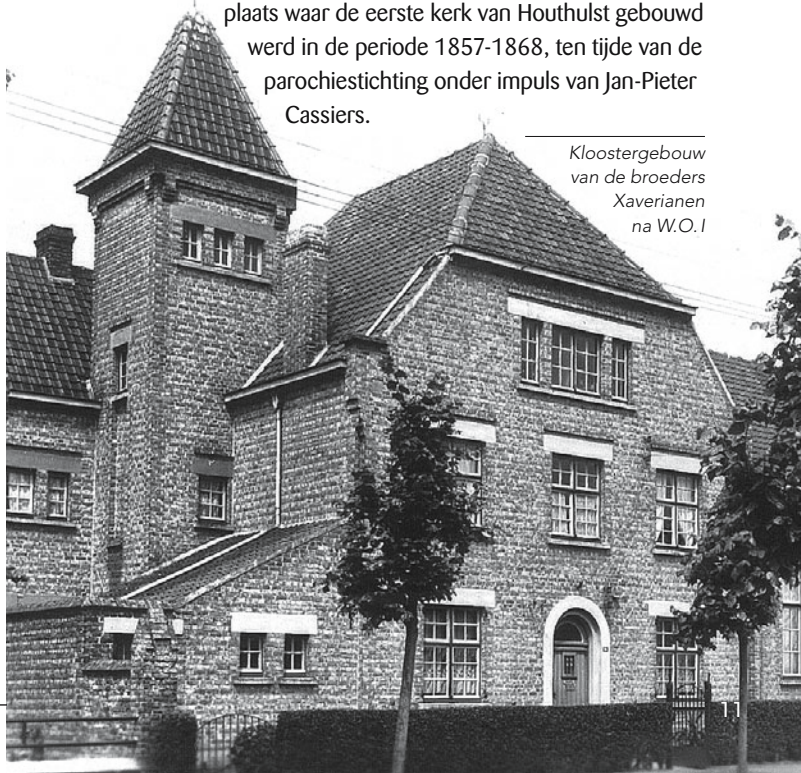
De school van de broeders Xaverianen voor W.O.I

Als we verder trekken richting de kerk zien we aan onze rechterkant, centraal op de markt het "Markthuis".

Dit glazen gebouw half boven, half onder de grond doet dienst als ontmoetingscentrum voor de diverse Houthulstse verenigingen. Het gebouw staat ongeveer op de plaats waar de eerste kerk van Houthulst gebouwd werd in de periode 1857-1868, ten tijde van de parochiestichting onder impuls van Jan-Pieter Cassiers.

Kloostergebouw van de broeders Xaverianen na W.O.I

Op 28 september 1918 kon het Belgische leger op één dag tijd het gevreesde Vrijbos innemen en de Duitse troepen verjagen uit hun versterkte vesting. Deze veldslag eiste heel wat levens. Het merendeel van de Belgische gesneuvelden liggen begraven op de Belgische militaire begraafplaats, in totaal 1723, waarvan 493 "onbekenden". Op het einde van de site liggen ook 81 Italianen begraven. Dit waren krijgsgevangenen die ingezet werden in de regio Izegem-Roeselare. Ze stierven door o.a. uitputting en ondervoeding en werden aanvankelijk in Izegem begraven maar later overgebracht naar de Cimitero Urbano Italiano di Houthulst.

De specifieke stervorm van de begraafplaats kent verschillende mogelijke verklaringen. Vaak hoorde zijn dat de hoeken van de ster de aanvalsbewegingen van de geallieerden aantonen of dat de wat onordelijk geplante graven wijzen op de chaos van het slagveld. Mogelijk is het simpelweg te herleiden tot 'architectuur'.

Op de begraafplaats liggen heel wat opmerkelijke figuren begraven. Ook een 15-tal Houthulstenaars die sneuvelden in hun eigen gemeente, waaronder Polydore Hector Carreyn.

Eens door het poortje wandelen we richting de Belgische vlag. Aan deze vlag aangekomen blijven we rechtdoor wandelen. Voorbij de vlag blijven we op het pad, op het einde van de rij graven aan onze linkerkant slaan we linksaf en zien recht voor ons het graf van Polydore Carreyn.

Polydore Hector CARREYN

Polydore Carreyn werd geboren te Zonnebeke en verhuisde later naar Jonkershove.

Eind 1914 vluchtte heel de familie Carreyn naar Frankrijk, en met hen zo'n 200 000 vluchtelingen uit de Westhoek (streek Nieuwpoort, Diksmuide, Ieper). Het gezin trok naar het uiterste Zuiden van Frankrijk (les Basses Pyrénées – Baskenland), waar ze als "refugiés Belges" bij landbouwers hielpen, o.m. bij de fruitoogst. Polydore Carreyn huwde een Vlaams meisje en samen hadden zij een dochter, Madeleine.

In 1915 werd hij als 23-jarige in Frankrijk door de Belgische autoriteiten opgeroepen om zijn soldatendienst te vervullen als milicien. Hij kwam als 'Soldaat 2^e Klasse' terecht bij het 9^e Liniregiment.

Tijdens het eindoffensief (start 28 September 1918), vermoedelijk op de eerste dag, werd hij zwaar gekwetst bij Stadenberg, op luttele kilometers van zijn woonplaats. Afgevoerd naar Boezinge stierf hij er, midden de chaos van het offensief.

